

[Undervisningsministeren]

indkalde ideer, som koster fra 3 til 20 mill. kr. Skulle der komme en virkelig god idé, som koster 23 mill. kr., så mener jeg ikke man på forhånd skal udelukke den.

Med andre ord: fleksibilitet er nøgleordet. Vi er endnu i idéfasen, vi har ikke lavet programmet færdig. Vi har indbudt forslag til, hvorledes vi kan bruge disse penge; forslagene skulle vist indkomme den 1. december 1986; de ligger altså i en bunke et eller andet sted i ministeriet. Nu går de kloge så i gang med at vurdere, hvilke forslag der er bedst, og hvorledes der ud af de mange ideer kan fremstå et stærkt bioteknologisk forskningsprogram.

Fru Jytte Hilden spørger, hvordan vi op-ruster skolen, når det gælder biologi og kemi. Det synes jeg er et godt spørgsmål. Foreløbig har vi jo svækket skolen, dengang vi i 1975 som led i den nye skolelov lod biologi og geografi gå over til at være valgfag i de store klasser og erstattede dem med faget samtidsorientering. Man kan roligt sige, at denne ændring havde nogle omkostninger, specielt for faget geografi og for faget biologi.

Jeg har for et års tid siden nedsat et læseplansudvalg, som skulle se på faget samtidsorientering, og som omhyggeligt blev bemandet med bl.a. biologer og geografer, men jeg kan roligt sige, at udvalgsarbejdet har bekræftet, at det var et noget umage ægteskab, der blev lavet i 1975. De har rent ud sagt svært ved at blive enige, og jeg sidder i øjeblikket med to udkast til læseplan – det ene fra formanden og udvalgets flertal og det andet fra biologerne og geograferne. Det tror jeg er situationen i en nøddeskal.

Der er problemer, når det gælder bl.a. biologi, og jeg føler selv, at det er paradoksalt, at vi i et tiår, hvor alle efterhånden er blevet klar over dette fags store betydning, hvor alle taler om miljøproblemer og vi bruger penge på bioteknologi, lige netop har svækket faget biologi i vores skole. Det er paradoksalt, og det må vi nok gøre noget ved; og jeg tror ikke, det klares ved en ny læseplan for faget samtidsorientering.

I den nye gymnasieordning, vi forhåbentlig får, er det mit håb at biologi i hvert fald ikke får en svækket stilling, men snarere en styrket stilling. I hvert fald er det min fornemmelse, at kemi efter de foreløbige planer vil få en styrket stilling.

Så spurgte fru Jytte Hilden til sidst, om vi også havde tænkt på det, hun kalder produktionsmetoderne i den kemiske industri. Det tror jeg jeg kan forsikre, og jeg synes, det kunne være interessant, at både jeg og udvalget bliver orienteret om de perspektiver, der ligger dér, med henblik på, at vi her i landet kan erstatte forældede og forurenende produktionsmetoder med moderne og miljøvenlige produktionsmetoder. Det er jo på den måde, vi skal forene den økonomiske vækst med et renere miljø, noget, som man troede umuligt for 15 år siden, men som vi nu ved er et yderst realistisk perspektiv.

Jeg vil gerne takke fru Eva Møller for hendes mange gode bemærkninger, som jeg kunne tilslutte mig hele vejen igennem.

Jeg vil takke hr. Niels Anker Kofoed for, at han straks stak lige ind i hjertet af det, som jeg også ser som det største perspektiv i dette her, nemlig at vi måske ligesom for 100 år siden kan få en omstilling inden for dansk landbrug, som jo på mange måder står i den samme udfordring som for 100 år siden. Dengang var det det billige korn, de store farme i USA og Sovjet og de billige transportmidler med damplokomotiver og dampskibe, der gjorde, at vi ikke kunne fortsætte med den hidtidige produktion. Nu står vi over for EFs overskudslagre, som hr. Niels Anker Kofoed netop nævnte, og hvad er løsningen på det?

Ja, jeg tror, han har ret i, at løsningen bl.a. er, at vi på den danske jord producerer råvarer til andet end levnedsmiddelindustrien, dvs. forsker os frem til nye afgrøder og også nye forædlingsmetoder og forsker os frem til, hvordan vi kan levere råvarer til en materialefremstilling. Teoretisk set kan man jo lave både benzin og møbler og alt muligt andet af de afgrøder, der kan dyrkes på den danske jord. Spørgsmålet er, om det bliver rentabelt. Det er det store problem. Det ved vi ikke noget om endnu. De fleste forundersøgelser tyder på, at det er svært at gøre det rentabelt, men pludselig en dag kommer der nok noget, som kan bruges, og dette program har til hensigt at fremskynde den dag.

Vi skal heller ikke være blinde for, at man jo også vil satse på bioteknologi i EF. I EF vil alle landene blive stærkt interesserede i at komme af med de store problemer, man har inden for landbrugsområdet. Hvis Danmark nu går foran og med dette program satser